Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Karlovac

Kžmp-1/2026-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Županijski sud u Karlovcu, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca Ante Ujevića, predsjednika vijeća te Michala Danečeka i Ivana Klapšića, članova vijeća, uz sudjelovanje Anamarije Milovac kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Danina Vlahovljaka zbog kaznenog djela iz članka 326. stavka 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/2011., 144/2012., 56/2015., 101/2017., 118/2018., 126/2019., 84/2021., 114/2022., 114/2023., 36/2024. – dalje KZ/11), odlučujući o žalbi okrivljenog Danina Vlahovljaka izjavljenoj protiv rješenja optužnog vijeća za mladež Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj Kovm-59/2025-10 od 16. prosinca 2025., u sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2026.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba okrivljenog Danina Vlahovljaka kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjsko rješenje

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem optužnog vijeća za mladež Općinskog suda u Karlovcu u tijeku postupka nakon podignute optužnice protiv okrivljenog Danina Vlahovljaka, zbog kaznenog djela iz članka 326. stavka 1. KZ/11, odbijen je prijedlog obrane da se iz spisa izdvoji kao nezakonit dokaz: mišljenje socijalnog pedagoga (lista 85 do 86 spisa).

2. Protiv pobijanog rješenja žalbu je podnio okrivljenik Danin Vlahovljak putem branitelja po službenoj dužnosti Darka Gojaka, odvjetnika u Karlovcu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da vijeće Županijskog suda u Karlovcu prihvati žalbu kao osnovanu i pobijano rješenje preinači na način da kao nezakonit dokaz izdvoji mišljenje socijalnog pedagoga, a podredno da pobijano rješenje ukine i vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

3. Žalba okrivljenika Danina Vlahovljaka nije osnovana.

4. Žalitelj navodi da je mišljenje socijalnog pedagoga, čije se izdvajanje iz spisa predlaže, kreirano na neformalan način, u prethodnom postupku, u službi dežurstva, šturo, nepotpuno i pogrešno tako da ne smije imati važnost ključnog dokaza koji određuje smjera suđenja okrivljenika, mlađeg punoljetnika. Nesporno je da to mišljenje nije pribavljeno na nezakonit način, no ono se ipak ima smatrati nedopuštenim dokazom u ovom predmetu iz razloga što isključivo zakon propisuje kada se osoba smatra mlađim punoljetnikom, a ta zakonska odredba ne ovisi ni o kakvim vanjskim čimbenicima. Čak i da je provedena dokazna radnja vještačenja okrivljenika, a ni takav nalaz, iako bi imao dokaznu snagu, ne bi bio odlučan za tumačenje zakonske definicije tko se smatra mlađim punoljetnikom, već bi se eventualno cijenio kao olakotna ili otegotna okolnost. Isto tako člankom 77. stavkom 1. Zakona o sudovima za mladež je određeno kako o vještačenju psihijatrijskim pregledom maloljetnika, tjelesnom pregledu i uzimanju tjelesnih uzoraka u dokazne svrhe od maloljetnika odlučuje nalogom sudac za mladež na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika. Stavkom 5. istog članka propisano je, ako je postupljeno protivno odredbama iz stavka 1. i 3. tog članka, iskaz, predmet, zapisnik ili nalaz i mišljenje ne može biti upotrijebljen kao dokaz u postupku. Navedeno mišljenje socijalnog pedagoga ne može se koristi kao dokaz jer nije izrađeno po nalogu suda, stranke u postupku nisu imale mogućnost izjašnjenja ili postavljanja pitanja zbog čega je povrijeđeno i načelo kontradiktornosti, a prilikom izrade mišljenja sud nije bio neposredno uključen u njegovo izvođenje, zbog čega je povrijeđeno i načelo neposrednosti. Konačno navedeno mišljenje socijalnog pedagoga nije stručno obrazloženo i provjerljivo. Zakon izričito propisuje da se mlađim punoljetnikom smatra osoba koja je u vrijeme počinjenja djela navršila 18, i nije navršila 21 godinu života (članak 2. Zakona o sudovima za mladež) dakle, obrazovanje, tjelesni razvoj, zaposlenje i slične socijalne karakteristike nisu od važnosti za tumačenje zakona koji je u konkretnom slučaju potpuno jasan. Okrivljeni Danin Vlahovljak je osoba koja je u vrijeme počinjenja djela tek navršio 19 godina i izvan svake sumnje može se smatrati da je tada bio punoljetan. Uporaba predmetnog dokumenta kao dokaza u postupku dovela bi do povrede ne samo materijalnih i procesnih prava zajamčenih u domaćem zakonodavstvu već i do povrede prava na pravično suđenje jamčeno člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

5. Žalitelj pogrešno tumači ulogu stručnog suradnika suda i državnog odvjetnika u postupku i pogrešno mišljenju stručnog suradnika daje značaj dokaza. Naime, status okrivljenika Danina Vlahovljaka u ovom postupku, u smislu odredaba Zakon o sudovima za mladež (Narodne novine br. 84/2011, 143/2012, 148/2013, 56/2015, 126/2019 – dalje u tekstu: ZSM) ne može se mijenjati ni mišljenjem stručnog suradnika, niti vještačenjem, kako se to u žalbi navodi jer je on u vrijeme počinjenja kaznenog djela nedvojbeno bio, prema odredbi članka 2. ZSM, mlađi punoljetnik. Jedino na što mišljenje stručnog suradnika može utjecati u takvoj situaciji je hoće li se prema mlađem punoljetniku primijeniti maloljetničko pravo ili će se primijeniti odredbe Kaznenog zakona/11 i kaznenopravne odredbe drugih zakona Republike Hrvatske.

5.1. Prema odredbi članka 104. ZSM za mlađe punoljetne počinitelje kaznenih djela vrijede odredbe Kaznenog zakona i kaznenopravne odredbe drugih zakona Republike Hrvatske, a uz uvjete predviđene u tom Zakonu (članak 105) i odredbe koje vrijede za maloljetne počinitelje kaznenog djela.

5.2. Odredbom članka 105. stavka 1. ZSM propisano je da sud može mlađem punoljetniku izreći odgojnu mjeru posebnih obveza, odgojnu mjeru pojačanog nadzora i kaznu maloljetničkog zatvora, a ako počinitelj u vrijeme suđenja nije navršio dvadeset i jednu godinu života, odgojnu mjeru upućivanja u disciplinski centar i zavodsku odgojnu mjeru. Sud će izreći maloljetničku sankciju kad se s obzirom na vrstu kaznenog djela i način njegova izvršenja zaključi da je ono u velikoj mjeri odraz životne dobi počinitelja, a okolnosti koje se odnose na njegovu ličnost opravdavaju uvjerenje da će se svrha sankcija postići izricanjem odgojnih mjera ili kazne maloljetničkog zatvora. Izrečena odgojna mjera može trajati najdulje do počiniteljeve navršene dvadeset i treće godine života.

5.3. Dalje, odredbom članka 43. stavka 1. ZSM propisano je da sudovi iz članka 37. stavka 1. tog Zakona (sudovi za mladež - opaska suda) i državna odvjetništva koja pred njima postupaju, imaju stručne suradnike: socijalne pedagoge, socijalne radnike i psihologe, a stavak 2. istog članka propisuje da stručni suradnici u sudu na sjednici vijeća ili na raspravi daju stručno mišljenje o vrsti sankcije koju bi bilo opravdano izreći, prikupljaju podatke o uspješnosti izvršenja odgojne mjere, daju mišljenje vijeću za mladež o potrebi obustave ili zamjene odgojne mjere i obavljaju druge radnje prema uputi suca za mladež. Stručni suradnici u državnom odvjetništvu prikupljaju podatke i daju stručno mišljenje potrebno za donošenje odluka iz nadležnosti državnog odvjetnika.

6. Dakle, stručni suradnici tako i socijalni pedagog Neji Belavić, koja je na zahtjev državnog odvjetnika sačinila mišljenje prema odredbi članka 78. ZSM, nikako ne mogu mijenjati status okrivljenika već mogu samo dati stručno mišljenje na okolnosti iz članka 105. stavka 1. ZSM u smislu opravdanosti primjene maloljetničkog prava u odnosu na mlađeg punoljetnika.

6.1. Prema odredbi članka 78. stavka 1. ZSM u postupku prema maloljetniku, uz činjenice koje se odnose na kazneno djelo, pribavit će se podaci potrebni za ocjenu njegove psihofizičke razvijenosti i podaci o osobnim i obiteljskim prilikama, dok prema odredbi stavka 3. istog članka podatke pribavlja državni odvjetnik koji može povjeriti prikupljanje tih podataka stručnom suradniku ili centru za socijalnu skrb.

6.2. Na temelju naprijed navedenih podataka, prikupljenih sukladno odredbi članka 78. ZSM, stručni suradnik sačinjava mišljenje, u konkretnom slučaju, je li u odnosu na mlađeg punoljetnika Danina Vlahovljaka oportuno primijeniti odredbe maloljetničkog prava. Dakle, time se ne dira u njegov status mlađeg punoljetnika, kako se to u žalbi pogrešno tvrdi. Dalje, suprotno odredbi članka 77. stavka 1. ZSM kojom je propisano da o vještačenju psihijatrijskim pregledom maloljetnika, tjelesnom pregledu i uzimanju tjelesnih uzoraka u dokazne svrhe od maloljetnika odlučuje nalogom sudac za mladež na obrazložen prijedlog državnog odvjetnika, mišljenje socijalnog pedagoga nije sačinjeno u dokazne svrhe i stoga to mišljenje ne predstavlja niti dokaz u postupku tako da za njegovu izradu nije potreban formalni nalog suda za mladež. Iz tih se razloga mišljenje stručnog suradnika ne može smatrati nezakonitim dokazom u smislu odredbe članka 10. ZKP/08 i ne može se osnovano zahtijevati njegovo izdvajanje kao nezakonitog dokaza na način kako se to tvrdi u žalbi.

7. Slijedom iznijetog je utvrđeno da nisu osnovani navodi koje okrivljeni ističe u žalbi, a kako pobijanim rješenjem nisu ostvarene ni povrede propisane člankom 494. stavkom 4. ZKP/08, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08 riješiti kao u izreci.

U Karlovcu 11. ožujka 2026.

Predsjednik vijeća za mladež
Ante Ujević

Broj zapisa: **9-30884-98ef0**

Kontrolni broj: **07e83-ff1db-e6a1c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.